

Giáo dục con cái

thế nào đây ?

Gữa một xã hội vật chất và thay đổi không ngừng, những cái mà chúng ta coi là khôn vàng thước ngọc trong việc nuôi dạy con cái thì dường như cũng cần phải thay đổi, không phải cho hợp thời mà là một sự chọn lựa khôn ngoan vì tương lai con mình. Chúng ta cũng muốn con học thành tài, nhưng chúng ta chần chừ trong việc dạy con thành người. Cuối cùng chúng ta có những đứa con thành đạt, kiếm tiền dễ dàng để thỏa mãn cái nghèo triền miên khi còn ở quê nhà, nhưng chúng không là con của mình nữa, chúng quên cha, quên mẹ, quên Chúa, lúc nào cũng công việc bận rộn, cuốn hút vào vòng xoáy của danh vọng, tiền tài...

Dưới đây là hai lá thư của cha mẹ và con cái, sự xung khắc thường xảy ra trong các gia đình Việt Nam ở hải ngoại.

Nhận định đúng sai thì chúng tôi xin dành cho người đọc.

Thư cho con

Con yêu của bố mẹ,

Hôm nay bố phải viết thư cho con bởi vì bố không thể nói với con bằng lời được. Mỗi lần nói chuyện với bố, hình như con không chăm chú lắm vào câu chuyện chúng ta đang nói. Mắt con như đang ngóng chờ ai hay thái độ của con như đang vờ vàng lấm hoặc đang có một cú phone của một người bạn nào đấy. Điều này làm cho bố mẹ rất buồn. Bố mẹ thông cảm với tuổi của con qua những năng nổ tìm kiếm những cái mới, những cuộc vui với bạn bè... Nhưng bố mẹ nghĩ là quá đáng. Bố mẹ thấy đối với con, bạn là trên hết, cả ngày chỉ có bạn, hết party này đến họp mặt khác. Con có

biết là con làm cho gia đình lo lắng cho con nhiều như thế nào không? Chắc con lại nghĩ là con đã lớn rồi, con tự quyết định được rồi, gia đình không cần phải lo cho con nữa phải không? Bố mẹ vẫn hằng cầu nguyện cho con luôn. Xin Chúa và Mẹ Maria gìn giữ từng bước con đi trong cuộc đời. Mỗi khi con đi chơi khuya, bố mẹ có ngủ được đâu, dù rằng sáng mai phải thức dậy sớm để đi làm, nhưng con không có nhà lúc này thì làm sao bố mẹ ngủ được!

*But it's a shame to know that
this is what you think of me...*

Bố mẹ cũng đã suy nghĩ nhiều lắm mà không biết phải làm sao để vừa giữ được con lại vừa giúp con chú tâm vào việc học để chuẩn bị cho tương lai của con. Nếu bố mẹ cấm không cho con đi ra ngoài nhiều, thì con sẽ bực mình, con sẽ thoát ra bằng cách đi ở riêng, vì con nghĩ là con đã lớn rồi. Mà nếu không cấm cản con thì bố mẹ rất sợ con rơi vào cạm bẫy của cuộc đời và rồi tương lai sẽ ra sao, học hành không tới đâu, nghề nghiệp không có, cuộc sống chắc chắn là sẽ khổ lắm.

Bao nhiêu các em đã bỏ nhà ra ở riêng rồi lại tìm cách quay về, nhưng bố mẹ sợ là không biết có đủ thời gian cho con nhận thức được cuộc sống ở riêng là quá khổ mà quay về không, hay là vừa mới xảy nhà ra đã sa chân vào mê hồn trận và cứ thế cuốn hút vào những thói hư tật xấu và rồi không còn biết trở về nhà nữa, hay khi đã biết là sai mà trở về thì cuộc đi hoang đã tàn phá hết đời con. Con ơi, bố mẹ nào lại nỡ để con mình rơi vào hoàn cảnh như thế trong khi còn có khả năng để giúp cho con.

Con hãy bình tâm lại. Con đã cảm thấy đó, không nơi nào bằng nhà mình, không ai yêu con bằng bố mẹ yêu con. Ra đường muốn làm cái gì cũng phải có tiền, mà tiền thì kiếm đâu có dễ, nhất

là khi không có một nghề vững chắc trong tay. Để chuẩn bị cho tương lai, mọi người đều có thời gian để học hỏi ở trường lớp, nơi đó giúp con phươg cách đối phó với đời, giúp con có một nghề chuyên môn để sau này khi ra đời, con có thể nuôi sống con và gia đình con.

Biết bao người khi còn trẻ đã ham chơi, đã vội vàng đi làm với đồng lương quá thấp và rồi tương lai chẳng có gì trong khi bạn bè cùng trang lứa đều thành công. Khi biết là mình đi sai đường thì đã quá muộn.

Bố mẹ lo cho con đi học, nhưng con không mấy chăm chú vào việc học, mà chỉ thấy con dành quá nhiều thời gian cho bạn bè, phone, internet...

Vói Chúa con cũng rất khô khan. Tất cả những việc đó làm bố mẹ lo lắng.

Mong rằng con hiểu được nỗi băn khoăn của bố mẹ mà thay đổi lối sống vì tương lai của con. Bố mẹ luôn cầu nguyện cho con và phó thác cuộc đời con trong tay Chúa. Xin Chúa luôn gìn giữ và bảo vệ con trong tình yêu của Ngài.

Bố mẹ của con,
Rất yêu con.

Nỗi băn khoăn của cha mẹ đại khái là như thế. Và đây là thư con gửi cho bố mẹ.

Dear Bo Me,

I have a lot of thoughts kept inside me for quite sometime now and for some reasons I feel it is easier writing you a letter than telling you in person. You might have noticed... there are often times when I act differently, I might seem quieter...barely talk to anyone or maybe just kind of isolate myself in my room. The reason for that Dad is because I am sad. Sometimes I wonder why I get depressed so easily but when I think about it...I have many reasons.

I understand that lately I have not been the best daughter you could ask for. You think that I go out too much. I care too much about my friends and not enough about the family. You think I have everything but I take it for granted and I don't appreciate anything you give me. You think that by me having too much fun that I cannot focus on school. You feel that my behavior will not lead me to a successful future. I understand all your points Dad... but I'm

here to tell you that...not all of that is TRUE.

I know I like to go out and have fun... I'm just the type of person who likes to experience new things. I don't know how many times I have to tell you that I'm not like my sister and I cannot spend all my time with a book in my face... that's just NOT me. My view on life is a lot different from yours. YOUR VIEW IS JUST TO STUDY STUDY STUDY AND BE SUCCESSFUL IN THE FUTURE. My view is to get my education WHILE having fun...ENJOY MY LIFE and in the end... do something that I truly love that will make me happy.

Dad...even though you might not think I care about school... I DO CARE. And I DO plan on studying hard this year in school and doing well in college. I hate it that you doubt that of me. It's just really unfair when you use SCHOOL as a reason to not let me go out. My friends can stay out A LOT later than me or do a lot fun things and still do well in their studies. I'm jealous of those who have all that freedom. As for me? I can't even stay out past 12AM! I feel that you will never change your ways and no matter how old I get... You will never understand that I need that freedom to do my own things instead of missing out all the time on new experiences. I'm not a little kid anymore... I'm smart enough to make my own choices. I'm old enough to THINK FOR MYSELF and know what's right and what's wrong. It just feels like the more you try to hold me back and stop me from doing the things I wanna do... the harder I'm going to try and break out and get away....

You know it's really hard for me when I feel this way. I know you and Mom care a lot about me and that is why you do the things you do. But at times I feel that I don't deserve it. You have given me so much and I appreciate everything. But it's a shame to know that this is what you think of me... "There's nothing about you that I am proud of". Do you remember saying that to me Dad? Well you did. Those words hurt me more than anything... I guess it's true because I have been nothing but trouble for you. I know I have let you down many times and I am truly sorry. There's nothing more I can say except that I am trying to do well in school and be productive and helpful around the house. I know it makes you and Mom very sad when I don't listen And I'll admit it ... at times I'm very stubborn. BUT WHEN YOU AND MOM ARE

SAD IT MAKES ME SO DEPRESSED because I feel I can't do anything.

At times I feel trapped and I don't know which way to go. I can't make everyone happy. I just wish you would understand that I really care about you guys even though I might not act like it. I do like to spend more time with the family but I feel weird because I always feel like you are mad at me or disappointed in me. No one seems to understand what it is like to be me. I just wish you knew how frustrating it is for me as a teenager trying to grow up and having to deal with such strict parents.

DAD I KNOW YOU MEAN WELL AND WANT GOOD THINGS FOR ME. I KNOW YOU & MOM ARE THE BEST PEOPLE IN MY LIFE. I JUST WISH YOU WOULD TRY AND SEE IT FROM MY POINT OF VIEW AND AS I'M GROWING OLDER... I NEED THAT FREEDOM TO MAKE MY OWN CHOICES. THAT'S ALL I ASK BUT NO MATTER WHAT JUST KNOW THAT I LOVE YOU & MOM MORE THAN ANYTHING IN THE WHOLE WORLD... That's all. I have sort of lost the point of this letter but everything that I had wanted to tell you is in here. Thank you for taking the time to read it. Hopefully you understand what I'm trying to say....

Your love daughter.

Đa số các bậc cha mẹ sẽ chọn giải pháp dung hòa. Nhưng đó không phải là giải pháp tốt nhất. Kinh nghiệm cho thấy, tin tưởng nơi con cái và cho con cái quyền chọn lựa với sự góp ý của cha mẹ sẽ giúp con cái dễ thành công hơn.

Thêm vào đó cha mẹ phải cầu nguyện và dâng con mình cho Chúa để xin Chúa hướng dẫn và bảo vệ con mình. Khi chúng ta cảm thấy không làm được gì thì cũng cứ phải làm vì yêu con, nhưng đừng làm theo ý mình mà hãy làm theo ý Chúa qua cầu nguyện và lắng nghe.

Song Nguyễn San Jose.

Cười với Chúa

Tay Nghề của Chúa

Bé ngồi trong lòng ông ngoại, giơ tay mân mê khuôn mặt của ông. Bé sờ từng nếp nhăn trên khóe mắt và đôi mắt hóp hép của ông, rồi hỏi: “Ông ơi, có phải Chúa đã nhào nặn nên ông không?”

Ông đáp: “Phải đó cháu ngoan!”

Bé lấy tay sờ vào mặt mình rồi hỏi: “Ông ơi, có phải Chúa đã nhào nặn nên cháu không?”

Ông đáp: “Phải đó cháu ngoan!”

Bé gật gật đầu: “Thế thì phải công nhận là tay nghề của Chúa càng ngày càng cao!”

Nhớ ..... Tội

Cả tuần này, anh Tọ đi tìm mua một cái nón để thay thế cái nón vừa bị mất. Không tìm được cái nào vừa ý, anh quyết định ăn cắp một chiếc trong chồng nón bà con thường để cuối nhà thờ khi đi xem lễ. Anh định bụng sẽ lén ra về sau khi nghe cha giảng xong. Thế nhưng cuối lễ người ta lại thấy Tọ đến gặp cha:

- Thưa cha, hôm nay con đã định ăn cắp một cái nón. Nhưng sau khi nghe bài giảng của cha, con đã quyết định không ăn cắp nữa.
- Hôm nay tôi có nói về ăn cắp đâu?
- Vâng, thưa cha, nhưng khi con nghe cha giảng “Chớ ngoại tình”, con đã nhớ ra con để quên cái nón ở đâu ạ.

